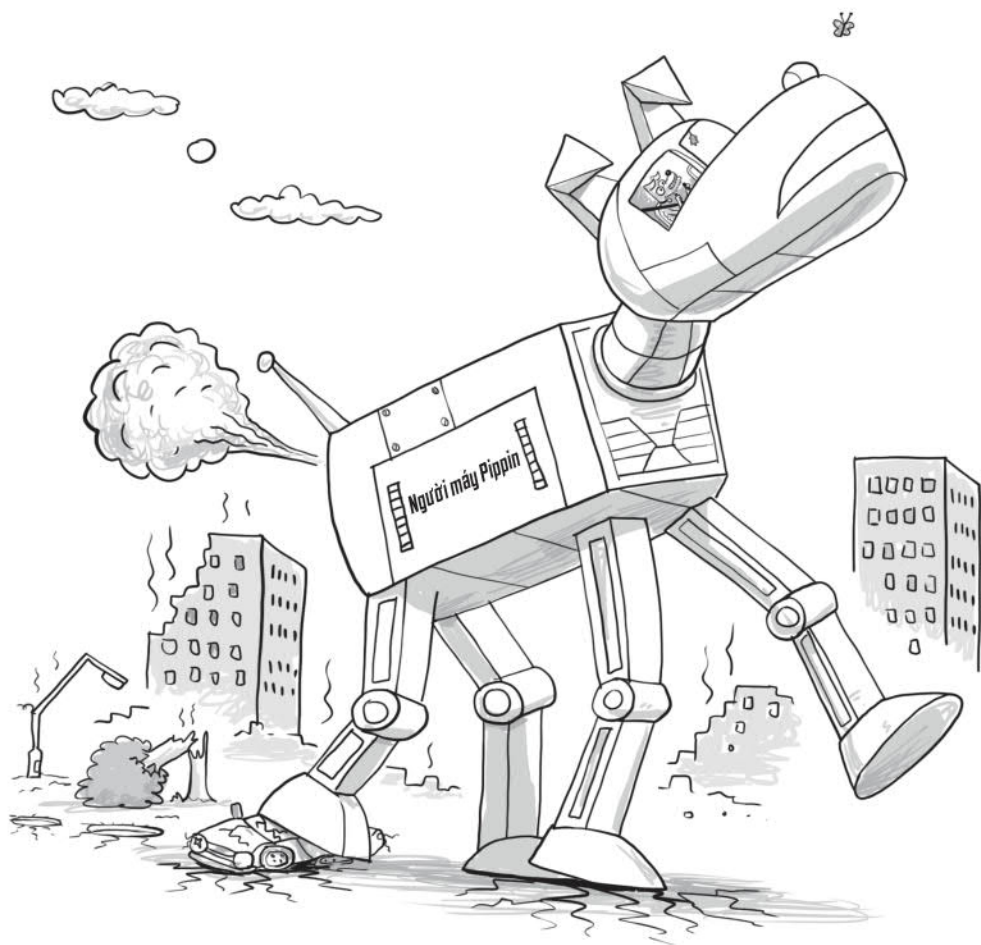

MỤC LỤC

Giới thiệu	1
------------	---

Phần Một

Trong nhà – Bóng đèn, Mì Lasagne và Giấy vệ sinh

Phòng vệ sinh	6
Phòng ngủ	40
Bếp	68
Phòng khách	101
Điện	127

Phần Hai

Nơi ngoài kia rộng lớn – Tàu ngầm, Hệ thống vệ tinh định vị và Nhà vệ sinh ngoài không gian

Những tòa nhà	158
Di chuyển: Trên mặt đất	196
Di chuyển: Biển và Bầu Trời	227
Di chuyển: Ngoài vũ trụ	265

Phần Ba

Công nghệ – Chuột, Mã Morse và Mario

Liên lạc	298
Máy tính	332
Internet	359
Người máy	389

Kết luận	412
Lời cảm ơn	415
Chỉ mục	416

GIỚI THIỆU

Hãy thử nhìn xung quanh bạn xem. Bạn thấy gì? Nếu bạn đang ở trong phòng ngủ, có thể trên đầu bạn là một bóng đèn, bên cạnh bạn là một chiếc đồng hồ báo thức, trên người bạn là một cái chăn và bên dưới bạn là một chiếc giường. ➤ **Kiểm chứng:** Theo thống kê, độc giả thường đọc cuốn sách này khi đang ngồi trên bệ xi. ➤ Hoặc, giống như tôi, bạn đang ở phòng khách – nơi có một chiếc tivi, một cái ghế xô pha và một con chó đang nôn oẹ vào lò sưởi. Pippin, dừng ngay!

Bạn đã bao giờ tự hỏi những thứ xung quanh mình tới từ đâu chưa? Không, không phải từ trang Amazon. Ý tôi là, ai là người đầu tiên nảy ra ý tưởng tuyệt vời tạo nên chiếc điện thoại di động? Ai là người nghĩ ra ý tưởng đáng ghét về việc xây trường học? Tất cả những thứ xung quanh bạn mà không có khả năng sáng lấp lánh trên trời, phát triển lớn lên, sửa gâu gâu, hay ánh rầm, thì đều là sản phẩm do ai đó phát minh ra. Giống như nhà khoa học tình cờ sáng chế ra lò vi sóng, người bạn tuổi teen nghĩ ra ý tưởng về tấm lưới nhún, và thiên tài đằng sau thiết bị Smell-O-Vision vậy.

Chúng ta sẽ được gặp gỡ một vị nữ hoàng, người đầu tiên đi đại tiện dùng bồn cầu, được nghe về chiếc bóng đèn làm từ râu, và được tìm hiểu lí do tại sao bơ thực vật từng chứa đầy giòi. Bạn sẽ khám phá ra tại sao người Hy Lạp cổ đại cạo móng lên đĩa ăn, tại sao máy hút bụi Hoover từng suýt được gọi là Spangle, tại sao chiếc tàu ngầm đầu tiên lại được làm bằng da và mỡ, cái cách mà một chú chó “sáng chế” ra khóa dán Velcro, lí do cả một đất nước bị cấm ăn xúc xích để có thể chế tạo máy bay, và cách một ngôi sao điện ảnh sáng chế ra mạng Wi-Fi (không phải là Zendaya đâu nhé).

Tôi cũng sẽ kể cho bạn nghe về nhà sáng chế vĩ đại nhất mọi thời đại... chính là tôi. Bên cạnh việc phát minh ra người máy quản gia đầu tiên trên thế giới –

BUTLERTRON-6000, tôi là bộ não siêu phàm đằng sau món Bánh Trứng Thúi Rình và Đàn Piano Chìm Số Dách, bên cạnh đó còn có hơn tám ngàn sáng chế bá cháy khác mà bạn có thể đặt hàng trực tiếp từ Công ty Trách nhiệm hết hạn (TNHH) Thiên Tai Adam Kay. ➡ **Kiểm chứng: Chữ “thiên tai” viết sai chính tả rồi kia.** ➡

NHỮNG PHÁT MINH ĐỂ ĐỜI

Nếu hứng thú với những điều trên, hãy tiếp tục đọc nhé! Nếu không, hãy đặt cuốn sách này xuống và đọc một cuốn sách cũ kỹ chán ồm khác đi, chẳng hạn như cuốn *Những Loại Sơn Trắng Ưa Thích Của Tôi* do Gerald Humbum phóng bút ấy. ➔ **Kiểm chứng:** *Những Loại Sơn Trắng Ưa Thích Của Tôi* là một cuốn sách hay hơn và nổi tiếng hơn rất nhiều. ⚡

PHÒNG VỆ SINH

Chúng ta sẽ bắt đầu với căn phòng duy nhất trong nhà nơi mọi người được phép ngồi ị - phòng khách. ➡ **Kiểm chứng: Chính xác là phòng vệ sinh.** ⚡

Yêu cầu tất cả các nhà du hành thời gian từ một trăm năm trước đang đọc cuốn sách này chú ý: Thời nay, phòng vệ sinh là một căn phòng ở trong nhà nơi mọi người có thể đi ị, đánh răng, và tắm.

Yêu cầu tất cả những người không du hành thời gian chú ý: Tôi cần phải giải thích như trên vì phòng vệ sinh là một sáng chế khá mới. Trong chương này, tôi sẽ tiết lộ nhân vật cần được cảm ơn vì đã giúp chúng ta không còn phải đi tè ngoài vườn nữa. Hoặc nếu bạn thích ý tưởng đi tè ngoài vườn thì đây là một nhân vật đáng bị chỉ trích.

Cuối cùng, yêu cầu tất cả những nhà du hành thời gian từ tương lai đang đọc cuốn sách này chú ý. Các bạn có thể làm ơn cho tôi biết chú chó Pippin của tôi liệu có ngừng ị bậy vào bồn rửa bát không? Những Người Bạch Tuộc từ hành tinh Zaarg có đối xử tốt với loài người khi họ chiếm Trái Đất vào năm 2185 không? À, cho tôi biết dãy số trúng giải xổ số tuần tới nữa nhé!

DÃY SỐ TRÚNG GIẢI LÀ 2, 15,...
HỪM... ĐÁNG RA NÊN GHI LẠI.
XIN LỖI NHÉ.

LẠ MÀ THẬT NHƯ PHÂN

Bồn cầu có lịch sử lâu đời như mông của loài người vậy, nghĩa là từ rất lâu về trước rồi. Phân và nước tiểu không có mùi dễ ngửi – trừ khi bạn là Pippin, nếu vậy thì chắc chúng sẽ là món ăn vặt ngon tuyệt vời đấy. Đây là lí do mà con người luôn muốn giữ chúng cách xa khỏi nhà của họ. Hai ngàn năm trước, vào thời La Mã cổ đại, người ta thường đi tới các nhà vệ sinh công cộng. Nghe có vẻ ồ ồ nhỉ? Khoảng hai mươi người sẽ cùng ngồi trên một chiếc ghế dài được đục nhiều lỗ và “giải quyết nỗi buồn” vào một cái hố bên dưới, trong lúc đó, họ tán gẫu với nhau về những nơi đã thăm thú trong kì nghỉ lễ, hoặc cửa tiệm họ mua áo choàng. Tới đây thì thật là tẻ hết sức.

Cho đến khoảng sáu trăm năm trước, người ta vẫn thường đi đại tiện qua cửa sổ - cứ thế ị thẳng qua khung cửa hoặc vào một cái vại. Nếu bạn sống trong một lâu đài, phân sẽ rơi bồm xuống con hào bao quanh. Bầy cá ở đây chắc hẳn không được vui cho lắm. Còn nếu bạn sống trong một tòa nhà cao tầng, phân sẽ rơi thẳng xuống đường. Rất may cho những người đi bộ bên dưới là thời đó cái ô đã được sáng chế. (Luật sư của tôi, Nigel, yêu cầu tôi phải đề cập rằng việc đi đại tiện qua cửa sổ là vừa phạm pháp vừa kinh tởm.)

XẢ BỒN CẦU KIỂU HOÀNG GIA

Thật điên đầu khi phải nghĩ xem nên mua món quà gì tặng cho vua hoặc nữ hoàng. Có thể là một chiếc vòng cổ kim cương cho chú chó corgi của họ? Hay một con vịt cao su khổng lồ để thả trên mương? Bốn trăm năm trước, John Harington gặp phải đúng tình huống này, và còn tệ hơn nữa vì Elizabeth Đệ Nhất là mẹ đỡ đầu của ông, nên ông càng không muốn làm hỏng việc. Bà vô cùng ưa thích việc xử trảm mọi người, bên cạnh những sở thích khác.

ĐIỂM
CHO TÊN
SÁNG CHẾ
8/10
RẤT VỊ LAI

Thế nhưng, John đã nảy ra một ý tưởng tuyệt vời. Ông sáng chế ra chiếc bồn cầu đầu tiên trong lịch sử có khả năng xả và đặt tên nó là Ajax. Nghĩ rằng vị Nữ hoàng già khú hần sẽ thích món quà là một chiếc bồn cầu siêu bự, ông đã cho lắp đặt một cái ở cung điện Richmond. Elizabeth cực kì yêu thích chiếc bồn cầu mới này, vài lần đại tiện ưa thích của Nữ hoàng chính là trên chiếc bồn cầu này. ➤ **Kiểm chứng:** Không có bằng chứng nào cho thấy Nữ hoàng Elizabeth Đệ Nhất có lần đại tiện ưa thích nào hết. ⚡

YÊU CẦU "ĐẠI" CẢI "TIỆN"

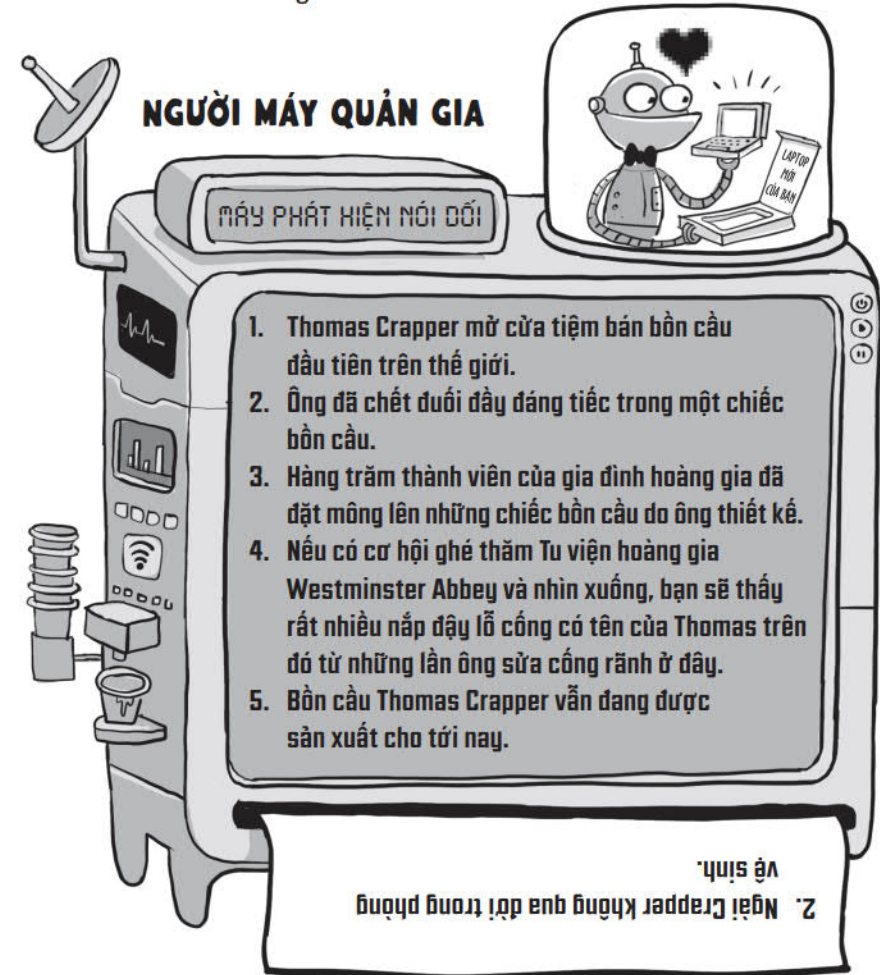
Bồn cầu trong cung điện không thực sự trở nên phổ biến (ngoại trừ với Nữ hoàng) bởi thời đó không có đường ống đưa nước vào trong nhà. Sau mỗi phiên tiểu tiện hoàng gia, hàng loạt người hầu phải đi tới giếng, múc đầy ba xô nước, khiêng chúng lên tầng và đổ vào bồn cầu. Không biết bạn thế nào, còn tôi không có ba người hầu, mà chỉ có một người máy quản gia không nghe lời mà thôi. ➤ **Kiểm chứng:** Thực ra, tôi đã tuân theo gần bốn mệnh lệnh của anh trong vòng mười năm qua. ⚡

Không lâu sau, vấn đề về bồn cầu trở nên khá cấp thiết, vì mọi người bắt đầu đổ bệnh do những thứ màu nâu rơi thẳng xuống sông và chảy vào nước uống của họ. Điều đầu tiên cần làm là xây dựng cống rãnh, tức là hệ thống ống ngầm giúp giải phóng tất cả những thứ đi ra từ bồn cầu. Rồi dần dần, rất nhiều cải tiến về công nghệ bồn cầu bắt đầu nổi lên. Một trong những cải tiến lớn nhất được một người đàn ông có cái tên nhạt nhẽo là Thomas Crapper⁽¹⁾ thực hiện.

¹ Nghĩa là "người đi ị".

Vào năm 1880, bồn cầu trong các căn nhà có mùi cực kì khủng khiếp. Tôi biết là bồn cầu những năm gần đây cũng không hẳn là có mùi thơm của bánh mì mới ra lò... nhưng mùi này còn tệ hơn cả ngàn lần. Mùi hôi thối từ cống rãnh xộc thẳng lên bồn cầu, và khiến phòng vệ sinh có mùi như thể quái vật Godzilla đã ở trong đó sau khi ăn hết một vạc ớt. Giải pháp cho vấn đề này đã được Thomas Crapper tìm ra. Không, tên của ông không được đặt cho cái gì hết, bạn nghĩ đi đâu vậy??? Phát minh của ông có tên là U-bend, hãy thử nhìn phía sau bồn cầu nhà bạn để thấy chúng vẫn được sử dụng tới ngày nay. Nếu đường ống dẫn từ bồn cầu có hình chữ U, khí có mùi hôi thối sẽ không thể thoát ra khỏi cống và làm người ta ngất xỉu được nữa. Nhìn vào bên trong bồn cầu – không, đừng nhìn vào bệ xí; ý tôi là nhìn vào trong phần để xả nước ở trên – bạn sẽ thấy một trái bóng gắn trên cái que đang nổi. Đây là phao mực nước, một trong những phát minh khác của Tommo, có tác dụng ngăn nước tràn vào gây ngập. (Luật sư của tôi, Nigel, khuyên tôi nên lưu ý rằng bạn cần sự trợ giúp của người lớn khi muốn nhìn vào trong bồn cầu ở nhà. Anh ta quá bận, không có thời gian để xử lý nếu bị kiện, bởi hàng ngàn chiếc bồn cầu đã bị phá vỡ tanh bành sau khi mọi người đọc cuốn sách này.)

Bây giờ, hãy để người máy quản gia của tôi kích hoạt chiếc máy phát hiện nói dối. Bạn có thể đoán xem điều nào sau đây về Thomas Crapper là sai bét không?

QUAY VỀ TƯƠNG LAI

Nếu bạn sẵn sàng chi nhiều tiền cho một chiếc bồn cầu hơn tôi chi tiền cho chiếc xe ô tô của mình, thì bạn sẽ sở hữu một bồn cầu với những tính năng sau đây:

- Điều chỉnh được độ cao thấp
- Loa bluetooth (nếu có thể, tôi sẽ đặt tên chúng là poo-tooth)
- Bệ ngồi có sưởi
- Tia nước tự động rửa mông
- Ánh sáng nhiều màu
- Sấy mông
- Du hành thời gian

⚡ **Kiểm chứng:** Hiện không có bồn cầu nào có khả năng du hành thời gian. ⚡

Chỉ là ý kiến cá nhân thôi nhé, nhưng nếu tôi chi ra mười ngàn bảng Anh cho thứ gì đó, thì chắc tôi sẽ không muốn đại tiện lên nó đâu.

LĂN THEO CUỘN GIẤY

Cuộn giấy vệ sinh được một người phụ nữ tên Lou Roll phát minh ra, bà đã ➡ **Kiểm chứng:** Chức năng kiểm định chất lượng của tôi gợi ý rằng anh nên viết lại đoạn mở đầu. ⚡

Thôi được rồi. Cuộn giấy vệ sinh chỉ mới được sử dụng ở phương Tây vào khoảng một trăm ba mươi năm trước, và tôi khá chắc bạn sẽ đồng ý rằng

con người đã đi đại tiện từ trước đó rất lâu. Vậy thì mọi người dùng thứ gì trong suốt khoảng thời gian ấy? Chà, sau khi đã tán gẫu xong trên những chiếc ghế xí dài, người La Mã cổ đại sẽ sử dụng một cái que có miếng bọt biển gắn ở đầu. Lần lượt từng người sẽ chuyền tay nhau thứ này... Giờ là thời điểm hợp lí để cùng thở ra một hơi dài miên man, cảm thấy thật may mắn khi chúng ta không sống ở thời La Mã cổ đại.

Tại Hy Lạp cổ đại, nếu không ưa ai đó, bạn có thể viết tên họ lên một chiếc đĩa ăn và dùng nó sau mỗi lần đi vệ sinh. Khi đồ gốm không còn thịnh hành, người ta sử dụng hầu hết những gì mà họ

tìm được – lá cây, cỏ, da động vật, và thậm chí là bắp ngô, nghe có vẻ không thoải mái cho lắm.

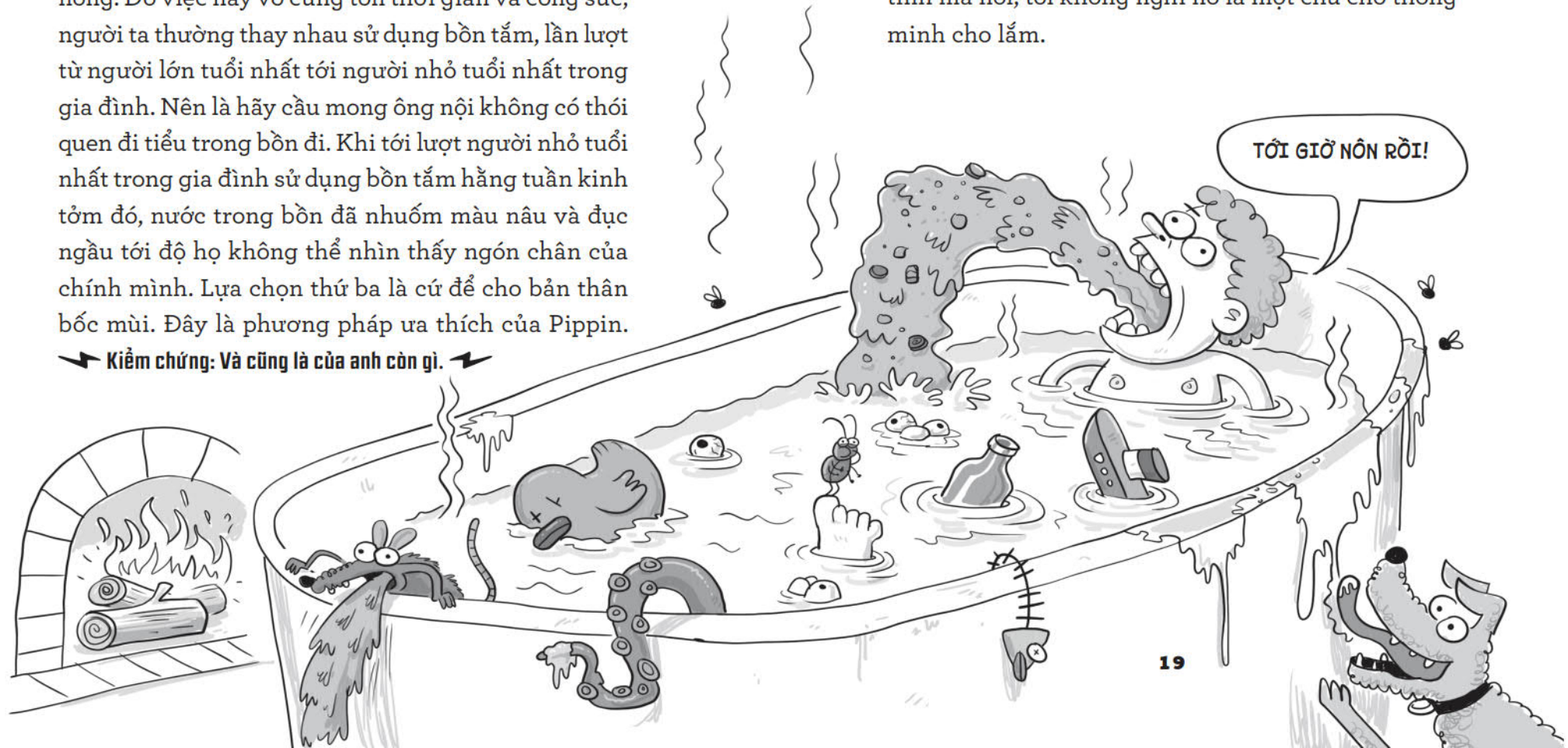
Ở Trung Quốc, người ta đã khám phá ra ý tưởng giấy vệ sinh từ khoảng bảy trăm năm trước, nhưng phải rất lâu sau nó mới xuất hiện ở châu Âu và châu Mỹ. Thời đó, người Trung Quốc sử dụng từng miếng giấy trong một cái hộp, tương tự như giấy in. Mong là không ai bị giấy làm xước da... Cuộn giấy đầu tiên cập bến Mỹ vào năm 1857. Tôi khá chắc là khoảng hai ngày sau người ta đã bắt đầu tranh cãi xem nên gấp hay túm mẩu giấy lại để chùi. Tôi thuộc #TeamTúmGiấy nhé. Năm 1952, các công ty bắt đầu sản xuất giấy vệ sinh có màu, hình như là để cho tông xoẹt tông với phòng vệ sinh hay màu tất chân gì đó. Không hiểu sao mà giấy vệ sinh màu nâu bán không được chạy lắm.

TẮM BỒN

Một trăm năm mươi năm trước, các căn nhà vẫn chưa có phòng tắm. Về căn bản, chỉ có ba lựa chọn. Lựa chọn thứ nhất: tới nhà tắm công cộng, nơi không khác gì một hồ bơi khoả thân với xà phòng và bông tắm. Lựa chọn thứ hai: để một bồn tắm kim loại ngoài vườn, mỗi tuần một lần khiêng nó vào trong nhà, đặt bên cạnh lò sưởi và đổ đầy nhiều xô nước đã đun nóng. Do việc này vô cùng tốn thời gian và công sức, người ta thường thay nhau sử dụng bồn tắm, lần lượt từ người lớn tuổi nhất tới người nhỏ tuổi nhất trong gia đình. Nên là hãy cầu mong ông nội không có thói quen đi tiểu trong bồn đi. Khi tới lượt người nhỏ tuổi nhất trong gia đình sử dụng bồn tắm hằng tuần kinh tởm đó, nước trong bồn đã nhuộm màu nâu và đục ngầu tới độ họ không thể nhìn thấy ngón chân của chính mình. Lựa chọn thứ ba là cứ để cho bản thân bốc mùi. Đây là phương pháp ưa thích của Pippin.

⚡ Kiểm chứng: Và cũng là của anh còn gì. ⚡

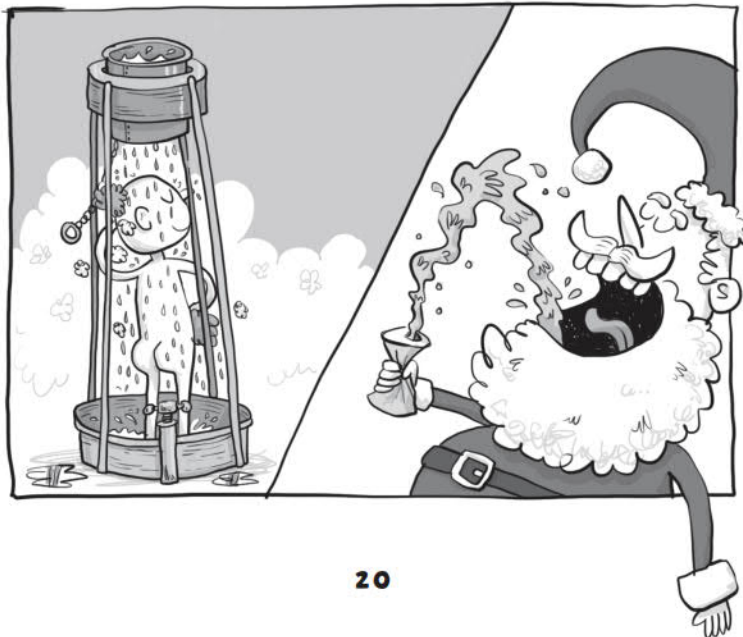
Khi nước bắt đầu có thể được đưa tới các căn nhà (qua đường ống, không phải qua người đưa thư), người ta mới bắt đầu mua bồn tắm có vòi. Đây thường là loại bồn tắm có chân khiến chúng nhìn giống như những con sư tử bị phù thủy nguyên rửa nên đã biến thành chiếc bồn tắm. Gia đình tôi từng có một bồn tắm như vậy, nhưng Pippin tưởng đó là một con thú thật sự và liên tục sửa vào nó, tới độ cuối cùng chúng tôi phải thay thế một bồn tắm khác. Thật tình mà nói, tôi không nghĩ nó là một chú chó thông minh cho lắm.

VÒI HOA SEN VÀ HÀO QUANG

William Feetham nổi tiếng là người có bàn chân làm từ giấm bông⁽¹⁾. ➡ **Kiểm chứng: William Feetham nổi tiếng là người đầu tiên phát minh ra vòi hoa sen.** ⚡ Phòng tắm đầu tiên lắp đặt vòi hoa sen trông giống một tủ quần áo gỗ to mà ta đứng bên trong. Thay vì nghịch ngợm với những cần và núm xoay, bạn chỉ cần kéo một sợi xích lớn là hai cánh cửa sẽ mở ra phía trên, để một xô nước lớn đổ ập thẳng xuống đầu bạn. Hình dưới đây là biểu đồ cho thấy cách vận hành của nó, bên cạnh là hình vẽ Santa uống nước Fanta, nếu bạn thích xem hơn.

¹ Chơi chữ với họ Feetham (feet là chân, ham là giấm bông).

Vì một lần dội nước thì không thể đủ để tắm, bạn sẽ phải vận một tay cầm lớn để bơm lại nước lên phía trên đầu mình. Cứ như vậy lặp đi lặp lại. Điều này có nghĩa là mỗi lần bạn kéo dây xích, nước sẽ lạnh dần và bắn đi – nghe có vẻ không lí tưởng lắm. Hơn nữa, điều này cũng có nghĩa là bạn không thể đi tiểu trong lúc tắm, bởi chỉ một lúc sau là nước tiểu sẽ đổ xuống đầu bạn. À, nhắc trước là tôi không bao giờ đi tiểu khi tắm nhé. ➡ **Kiểm chứng: Thật ra là lúc nào đi tắm anh cũng tranh thủ hai môn phối hợp mà.** ⚡ Ôi, hết chỗ trên trang này rồi.

